

індексу глобалізації і /або економічної глобалізації КОФ) - Швейцарія, Сінгапур, Швеція, Нідерланди, Данія, Фінляндія.

Таким чином, динаміка інноваційного розвитку прискорюється під впливом глобалізації. В глобальному інтегрованому просторі створюються благодотворні умови для формування інноваційної економіки. А країни з інноваційно орієнтованими економіками більш активно втягнуті в глобалізаційні процеси. Структура вітчизняної економіки на сьогодні не відповідає провідним глобальним тенденціям, що перешкоджає її ефективній інтеграції у світовий господарський простір, а отже, претендувати на швидку інтеграцію на паритетних умовах з розвиненими країнами Україна навряд чи зможе. Відтак в своєму русі нашої країні слід керуватися довгостроковими, а не короткостроковими цілями, які передбачатимуть перетворення України з об'єкта на суб'єкт глобалізації. А стратегічним пріоритетом розвитку України при входженні до глобального економічного простору на умовах рівності має стати максимально повне використання можливостей глобальної реструктуризації на основі реалізації національних порівняльних та конкурентних переваг та нейтралізації ризиків.

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В РЕГУЛЮВАННІ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ

Цуркан І.М., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ

Важливим засобом зниження ризикованості інноваційної діяльності в Україні є страхування. Крім того, мобілізовані страховими компаніями фінансові ресурси є доступним інвестиційним капіталом, що сприяє формуванню додаткових джерел фінансування інновацій. Та ефективне використання капіталу страхових компаній для описаних вище цілей можливе лише за умови їх фінансово стійкого функціонування.

Одним з внутрішніх факторів, що забезпечує фінансову стійкість страховиків в ринкових умовах є достатність власного та залученого капіталу. Виділяють три складові капіталу страхової компанії: власний, залучений та позичковий. Склад капіталу страхової компанії унаочнює рис.1.

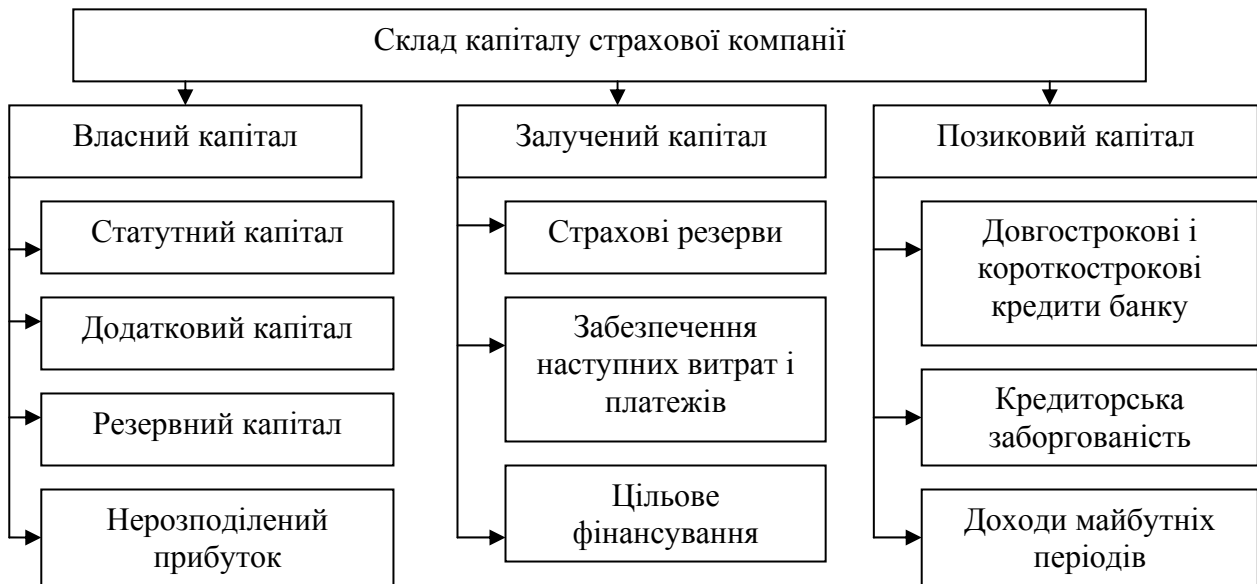

Рисунок.1 Склад капіталу страхової компанії

Власний капітал утворює фінансову основу розвитку страхової компанії і відіграє важливу роль як на стадії створення страхової компанії, так і в процесі її функціонування. Враховуючи специфіку страхової діяльності, в Україні, так і за кордоном законодавчо встановлюється мінімальний розмір статутного фонду страхових компаній, необхідного для початку діяльності.

Так, на початковій стадії діяльності, страховик не має можливості забезпечити гарантованість взятих на себе зобов'язань за рахунок страхових премій і сформованих на їх основі резервів або прибутку від інвестиційної діяльності. Витрати, які можуть виникнути набагато раніше ніж страховик отримає достатній обсяг прибутку, вимагають від нього акумулювати певний обсяг грошових фондів на ранній стадії функціонування. Достатній запас власного капіталу, на етапі входження в ринок, дозволяє також забезпечити належну конкурентоспроможність страховика.

В подальшій діяльності роль власного капіталу не зменшується у зв'язку з тим, що ймовірність негативного відхилення від запланованих результатів зберігається упродовж усієї діяльності страховика.

До складових власного капіталу страховика відносять статутний капітал, додатковий та резервний капітал, нерозподілений прибуток.

Кошти резервного капіталу, за певних умов, можуть бути використані на покриття невиробничих втрат та збитків, а також для погашення облігацій компанії й викупу її акцій за умови відсутності інших коштів. Цей резерв страховика також використовується у разі нестачі коштів відповідних фондів для внутрішньогосподарських розрахунків, наприклад, у збиткові для страхової компанії роки.

За рахунок нерозподіленого прибутку страховики можуть створювати вільні резерви, наявність яких дозволить страховій компанії приймати на своє утримання ризику більшої страхової вартості.

Наявність та достатність власного капіталу дозволяє страховику не лише покривати негативні наслідки підприємницького ризику, але й забезпечувати безперервність його діяльності. Тому, можна стверджувати, що розмір власного капіталу страхової компанії має важливе значення у забезпеченні фінансової стійкості. Недостатній рівень капіталізації українських страховиків на теперішній час є одним із стримуючих чинників подальшого стабільного розвитку та ефективного функціонування страховиків, їх активної участі в забезпеченні інноваційного розвитку економіки України.

ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: НОВІ ВИДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Штефан Н.М. „ДВНЗ”НГУ”, м. Дніпропетровськ

Сучасні умови інвестиційного розвитку промислових підприємств України характеризуються проблемами в області енергозбереження, матеріаломісткості продукції. В промисловості домінують відсталі технології, що призводить до невиправдано високого споживання матеріалів та енергоресурсів, яке є у 4–5 разів вищим, ніж у європейських країнах. Критичний рівень зносу основних засобів виробництва потребує заміни застарілого устаткування, частка якого в окремих галузях становить 70 %. Вітчизняне машинобудування не забезпечує належних темпів оновлення основних засобів. Брак коштів для їх оновлення не дозволяє використати для цих цілей іноземні розробки в достатньому обсязі. Газова залежність країни призводить до надмірного навантаження на бюджет країни.

Інтеграція України в міжнародний економічний простір відбувається повільно та суперечливо. Непослідовність зовнішньоекономічної політики у виборі між членством у Європейському або Митному союзі призводить до загрози втрати останніх конкурентних переваг. Передача інноваційних досягнень в обмін на кредити, які спрямовуються на споживання, скорочення видатків на науку і освіту погіршують можливості ефективного розвитку України. Залучення додаткових джерел фінансування дозволить підвищити ефективність діяльності як окремого підприємства на базі впровадження нових інноваційних проектів, так і економіки країни в цілому.

Питанням пошуку джерел фінансування інвестиційної діяльності промислових підприємств присвячено багато наукових праць А.А. Пересади, І.А. Бланка, Д.М. Черваньова та ін.

Фінансування діяльності промислових підприємств може бути здійснено за рахунок власного, позикового або змішаного (власного та позикового) капіталу. Інструментом власності є проста акція. До інструментів боргу відносять облігації, векселі, депозитні та ощадні сертифікати тощо. Існують фінансові інструменти, які поєднують у собі ознаки інструментів власності та боргу. Це гібридні фінансові інструменти: привілейовані акції та конвертовані